

21/08/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

ปัทมาดา

มธุปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เพียงเมื่อลูกมีความรู้ในสติปัญญาเท่านั้นที่การจذจระลึกถึงพ่อจะคงอยู่อย่างถาวร
จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตและทำให้ผู้อื่นสามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญด้วยสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรู้

คำถาม: พระเจ้าคือผู้ประทาน ดังนั้นเหตุใดจึงมีระบบของการให้ทานในนามของพระเจ้า?

คำตอบ: เพราะพวกเขาทำให้พระเจ้าเป็นทนายของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้การตอบแทนสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไป
การให้ในนามของพระเจ้าหมายถึงการทำให้ท่านเป็นลูกของลูก ในหนทางปกติลูกก็ทำให้ท่านเป็นลูกของลูกด้วยเช่นกัน
นั่นคือลูกอุทิศทุกสิ่งของลูกแก่ท่าน ดังนั้นในการตอบแทนการอุทิศตนเองของลูกต่อท่านในครั้งเดียวนี้
ท่านอุทิศตัวท่านเองแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ลูกนำเปลือกหอยมาให้แก่พ่อและได้รับเพชรเป็นการตอบแทน
ตัวอย่างของสุตามาน้อยบนฐานของสิ่งนี้

เพลง: โอนักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้อ้อยอย่างเหนียวอ่อน! จุฬหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ ลูกๆต้องได้เข้าใจจากบรรทัดหนึ่งของเพลงนี้แล้ว เมื่อพ่อพูดว่า: “ลูกๆ” ลูกๆ
ควรจะเข้าใจว่าพ่อกำลังสิ่งที่นี้และกำลังอธิบายแก่พวกเราดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทุกคนรู้ว่ามีสองสิ่ง
ดวงวิญญาณและร่างกาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าจะมีพ่อของพวกเราดวงวิญญาณด้วย เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนที่อยู่เหนือเสียง
สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา พ่อพูดว่า: ความรู้ที่หายไปอย่างสมบูรณ์ ลูกๆรู้ว่าเวลานี้การละเล่นนี้กำลังมาถึงจุดจบ
เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ ไม่มีแม่เพียงดวงวิญญาณเดียวสามารถกลับบ้านได้ นี่คือการ
เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้มาที่นี่ เมื่อนั้นที่เหล่าดวงวิญญาณเริ่มกลับไป เวลานี้ลูกๆว่าพ่อกำลังสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตแก่เรา พ่อพูดว่า:
โอ เหล่าดวงวิญญาณ เวลานี้จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจระลึกถึงพ่อ ลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่า
เวลานี้คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก เมื่อลูกไปแล้ว ลูกจะไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตาย เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ
พวกเขาก็กลับมา การจาริกแสวงบุญเหล่านี้เป็นการจาริกแสวงบุญทางร่างของสำนักที่เป็นร่าง การจาริกแสวงบุญนี้เป็นทางจิต
ไม่มีผู้ใดนอกเหนือจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่สามารถสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ลูก ลูกๆต้องทำตามศรัทธา
ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญแห่งการจذจระลึกถึง อย่างไรก็ตามลูกๆจذจจำพอมากเพียงไร
เป็นเมื่อพวกเขามีความรู้เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถอยู่ในการจذจระลึกถึงได้ตลอดเวลา ลูกๆมีความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วย 84
ชาติเกิดของเราเวลานี้กำลังจะมาถึงจุดจบ นี่คือการจาริกแสวงบุญของวงจรของ 84 ชาติเกิด
นี่เรียกได้ว่าเป็นการจาริกแสวงบุญของการมาและการไป ทุกคนเฝ้าแต่มาและไป ลูกถือกำเนิดและแล้วก็จกร่างของลูกไป
นี่เรียกได้ว่าเป็นการมาและการไป เวลานี้ลูกกำลังจะเป็นอิสระจากวงจรของการมาและการไปในดินแดนของความทุกข์
นี่คือดินแดนของความทุกข์ การเกิดและการตายของลูกเวลานี้กำลังจะเกิดขึ้นในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ
ลูกได้มาสู่พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะเพื่อทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้
ลูกทั้งหมดคือปาวตีผู้ที่กำลังรับฟังเรื่องราวทั้งหมดของความเป็นอมตะจากเจ้าแห่งความเป็นอมตะผู้ที่เป็นอมตะเสมอ ลูกไม่ได้เป็นอมตะเสมอ
ลูกเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย เวลานี้วงจรของลูกอยู่ในช่วงของนรก
ลูกกำลังได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนี้และการมาและการไปของลูกจะอยู่ในสวรรค์ ที่นั่นลูกจะมีความสุขใดๆ นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก
ลูกจะเฝ้าแต่เห็นว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อไม่ให้สงครามเกิดขึ้น
และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่าพวกเขาควรที่จะขจัดระเบิดทั้งหมดนี้ลงไปในทะเล พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่พูดเช่นนั้น
แต่พวกเขาไม่รู้ว่าในเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน
ในขณะที่ผู้คนของโลกเชื่อว่ายุคเหล็กเพียงแต่เริ่มต้นและยุคแห่งการบรรจบพบกันจะมาถึงหลังจาก 40,000 ปี สิ่งนั้นได้เกิดขึ้นมาจากคัมภีร์
พ่อพูดว่า: ไม่ว่าพระเวทและคัมภีร์ใดที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา ไม่ว่าลูกเคยให้ทานใดและไม่ว่าลูกได้ทำบุญใดมาชาติแล้วชาติเล่า
ทั้งหมดนั้นคือหนทางปกติ ลูกๆว่าก่อนอื่นลูกกลายเป็นบราห์มินและแล้วเป็นเทพ สกูลบราห์มินนั้นสูงส่งที่สุด นี่คือการบางสิ่งในทางปฏิบัติ
ไม่มีใครสามารถไปสู่สกลเทพโดยที่ไม่ได้เข้ามาสู่สกลบราห์มินก่อน
ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือลูกๆของบราห์มาและลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรที่สูงส่งของลูกจากชีพบาบา เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม
ลูกต้องแข่งไปข้างหน้าด้วยเช่นกัน
ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและแล้วสอนผู้อื่นเพื่อให้พวกเขามีค่าเพื่อที่พวกเขาเองจะได้เห็นความสุขแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกัน
ทุกคนจذจจำดินแดนของกฤษณะ พวกเขาไม่ได้ไกวเปลของศรัทธาในวัยเด็กของเขา พวกเขารักศรัทธากฤษณะมาก
แต่นั้นเป็นไปด้วยศรัทธาที่มลาย พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อได้อธิบายแล้วว่าในเวลาหนึ่งทั้งโลกน่าเกลียดและทำไมประชาชน
บาร์ตเคยสวยงามอย่างยิ่ง บาร์ตเคยเป็นยุคทอง เวลานี้อยู่ในยุคเหล็ก ลูกเองก็อยู่ในยุคเหล็กด้วยเช่นกันและเวลานี้ลูกต้องไปสู่ยุคทอง
พ่อกำลังทำงานของช่างทอง อัลลอยของเหล็กและทองแดงที่ปะปนอยู่ในลูกดวงวิญญาณกำลังถูกขจัดออกไปในเวลาหนึ่ง ลูกๆ
ดวงวิญญาณและร่างกายของลูก ทั้งสองได้อ้อยอย่างจอมปลอมในเวลาหนึ่ง เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นทองแท้อีกครั้งหนึ่ง
เมื่ออัลลอยจำนวนมากถูกปะปนลงไปทองแท้ เครื่องประดับที่ทำจากทองก็จะมีส่วนผสมของทอง(แท้)น้อยลง
เวลานี้มีจำนวนทองที่น้อยนิดคงหลงเหลืออยู่ในลูกดวงวิญญาณ เครื่องประดับก็เก่าด้วยเช่นกัน นั่นจะกล่าวได้ว่าเป็นทองสองกะรัต
พ่อหนึ่งทีนี้และให้ศรัทธาแก่ลูก บาร์ตแท้จริงแล้วเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีอาณาจักรอื่นของศาสนาอื่นใด

เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสู่สวรรค์นั้นอีกครั้ง อย่างไรก็ตามก็ตามมาอย่ามียินยอมให้ลูกทำเช่นนี้ มายาต่อต้านลูกอย่างมาก เธอทำให้ลูกพ่ายแพ้อย่างมากในสนามรบ ขณะที่กำลังเคลื่อนไป บ้างได้รับประสบการณ์ของพายุ พวกเขาช่องแฉะในกิเลสและทำให้ใบหน้าของพวกเขานาเกลียดอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่อกำลังทำให้ใบหน้าของลูกสวยงาม อย่าได้ช่องแฉะในกิเลสและทำให้ใบหน้าของลูกนาเกลียดอีกครั้ง ทำให้สภาพของลูกบริสุทธิ์ด้วยการอยู่ในโยคะ เมื่อลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ อัลลอยทั้งหมดจะถูกขจัดทิ้ง เหตุนี้เองลูกต้องอยู่ในเตาอบของโยคะ ช่างทองจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีมาก อัลลอยถูกขจัดออกไปจากทองด้วยการใส่ลงไปในไฟ และแล้วที่เหลือลูกจะได้ก่อนอิฐของทองแท้ พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อมากเพียงไร ลูกจะกลับมาริสุทธ์มากขึ้นตามนั้น พ่อให้ศรีมัทแก่ลูก ท่านจะทำอะไรอื่นอีก? บ้างพูดว่า: บาบามีได้โปรดเมตตาเถิด! พ่อจะมีความเมตตาใด? พ่อพูดว่า: คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วอัลลอยจะถูกขจัดทิ้ง ดังนั้นลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือร้องขอความเมตตาและพรเล่า? ที่นี้ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามของตัวเอง พ่อพูดว่า: ลูกๆทางจิต อย่าได้เหนื่อยอ่อนในการจาริกแสวงบุญนี้ อย่าได้ลืมพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ตลอดเวลาที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงก็ราวกับว่าลูกอยู่ในเตาอบ หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่ได้อยู่ในเตาอบ และเมื่อนั้นลูกจะทำบาปมากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านั้นเฝ้าแต่ถูกเพิ่มเติมลงไป ด้วยสิ่งนี้ทำให้ลูกอยู่อย่างนาเกลียด ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสวยงาม และแล้วลูกก็อยู่อย่างนาเกลียด ซึ่งหมายถึงลูกเคยนาเกลียด 50% และแล้วลูกก็กลายเป็นนาเกลียด 100% เป็นกิเลสของตัณหาที่จะได้ทำให้ลูกนาเกลียด นั้นคือกองไฟของตัณหาและนี่คือกองไฟของความรู้ สิ่งหลักคือกิเลส การทะเลาะเบาะแว้งที่บ้านเกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งนี้ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่า เพราะเวลานี้ลูกบริสุทธิ์ ลูกนั้นดี ทุกคนก้มลงแทบเท้ากุมารเพราะพวกเขาริสุทธ์ ลูกทั้งหมดคือบราห์มากุมาร มีเพียงลูกๆบราห์มากุมารเท่านั้นที่ทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ ดังนั้นอนุสรณ์ของลูกได้ดำเนินมาในหนทางบักตี กุมาริได้รับความเคารพอย่างมาก มีบราห์มากุมารด้วยเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ พ่อตัวท่านเองมาและพูดว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกทำให้พ่อเป็นทนายทของลูก เหตุใดลูกจึงให้ท่านในนามของพระเจ้าในหนทางบักตีเล่า? พ่อให้กับลูกๆ ใช่หรือไม่ ดังนั้นทำไมลูกจึงให้ท่านกับพระเจ้าเล่า? ลูกให้ท่านในนามของพระเจ้า ลูกให้ท่านในนามของกฤษณะ กฤษณะเป็นอะไรกับลูก ลูกจึงได้ให้ท่านกับเขา? นั้นต้องมีความหมายบางอย่าง กฤษณะไม่ได้ยากจน ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาพูดว่า: ในนามของพระเจ้า นั้นไม่สามารถจะเป็นไปในนามของกฤษณะ เขาเป็นเจ้าชายของยุคทอง พ่ออธิบาย: พ่อทำให้ความปรารถนาของทุกคนสมหวัง กฤษณะไม่สามารถทำให้ความปรารถนาสมหวังได้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าและอุทิศทุกสิ่งให้กับเขา ในความเป็นจริงเป็นพ่อที่ให้ผลนั้น ทุกสิ่งได้มีการอธิบายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของหนทางบักตี ลูกให้แกชีพบบาและดังนั้นแน่นอนที่ท่านคือลูก(เด็ก) ท่านเป็นลูกในหนทางบักตีและเป็นลูกด้วยเช่นกันที่นี้ ในหนทางบักตีลูกได้รับการตอบแทนแบบชั่วคราว เวลานี้เป็นไปโดยตรงและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด ที่นี้ลูกต้องอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ ลูกอุทิศตนต่อท่านเพียงครั้งเดียวและท่านอุทิศตนเองแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ลูกนำเปลือกหอยมาให้พ่อเพื่อที่จะได้รับเพชรจากท่าน ภายในลูกเข้าใจว่าลูกกำลังใส่ขาหนึ่งกำมือในบันดารา(คลังสมบัติ)ที่มีค่าของชีพบบา ตัวอย่างของสุดมาอ้างอิงถึงเวลานี้ ชีพบบาเป็นอะไรกับลูก ลูกจึงได้ให้แก่ท่าน? ถ้าท่านคือลูก(child) เมื่อนั้นลูกก็ยิ่งใหญ่กว่าท่าน ลูกเข้าใจว่าหากลูกให้หนึ่งเท้า ลูกสามารถได้รับถึงหนึ่งพันเท้า ผู้ประทานผู้ให้คือผู้เดียวเท่านั้น ผู้รับ(กู)ไม่ได้ให้สิ่งใดแก่ลูก พ่อให้แก่ลูกแม้กระทั่งในหนทางบักตี เหตุนี้เองบาบาจึงถามลูกว่า: ลูกมีลูกกี่คน? บ้างก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ในขณะที่ผู้อื่นไม่เข้าใจ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังอุทิศตนเองให้แก่ชีพบบา ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเราเป็นของท่าน ท่านจะให้มรดกแก่เราถึง 21 ชาติเกิด หัวใจของผู้ที่ร่ำรวยก็ห่อเหี่ยว บาบาเรียกได้ว่าเป็นเจ้าของคนจน พ่อพูดว่า: ลูกต้องดูแลครอบครัวของลูก ลูกต้องไม่คิดว่าลูกสามารถนั่งอยู่ที่นี้ เพียงแต่เฝ้าทำตามศรีมัท จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ก็เท่านั้นเอง! ในหนทางบักตี ลูกเคยร้องเพลง: ของฉันคือผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น สิ่งต่างๆมากมายได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้ว ไม่ใช่ทุกคนจะมีความเข้าใจในระดับเดียวกัน พวกเขาจะปรากฏขึ้นมาภายหลัง แล้วลูกก็จะมีส่วนด้วย ทันทีที่พวกเขาได้ยินลูก พวกเขาจะสามารถหยิบฉวย(เข้าใจ?)ไปได้อย่างเร็ว หากมีศรัทธาว่าพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาจะไม่พลาดแม้เพียง 1 วินาที บาบาได้ถ่ายทอดประสบการณ์ของท่านเองด้วย ท่านเคยเป็นพ่อค้าเพชร จมมองดูสิ่งที่เคยเกิดขึ้นกับท่านขณะที่ท่านเพียงแต่นั่งอยู่! ท่านเพียงแต่เห็นว่าท่านกำลังได้รับอำนาจในการปกครองจากบาบา ท่านเห็นการทำลายล้างและเห็นอาคารจักรด้วยเช่นกันและดังนั้นท่านพูดว่า: ขอให้ฉันปล่อยวางจากความเป็นทาสนี้เถิด ท่านเคยได้นมิต แต่ท่านไม่มีความรู้ ท่านเพียงแต่สำนึกรู้ว่าท่านกำลังได้รับอำนาจในการปกครอง เมื่อลูกเห็นว่าพ่อได้มาเพื่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ลูกควรที่จะยึดจับท่านไว้ในทันที “บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ขอให้ใช้ในงานของท่านเถิด” บาบาได้ยกมอบทุกสิ่งให้กับผู้เป็นแม่ด้วย ท่านได้สร้างคณะกรรมการของผู้เป็นแม่และมอบทุกสิ่งให้แก่พวกเขา บาบาเคยทำทุกสิ่งเสร็จสิ้น ท่านเข้าใจว่าท่านกำลังได้รับอำนาจในการปกครองสำหรับ 21 ชาติเกิดจากบาบา ดังนั้นเวลานี้ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์นั้นได้เช่นกัน บาบาได้ปล่อยวางจากความเป็นทาสในทันทีทันใด ท่านก้าวไปอย่างมีความสุขมากเมื่อท่านได้ปล่อยวางจากสิ่งเหล่านั้น พ่อได้ก่อตั้งศาสนาเทพมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว บาบาเคยก่อตั้งสิ่งนั้นโดยผ่านบราห์มากุมารและบราห์มากุมารหลายต่อหลายครั้ง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เหตุใดลูกยังชักช้าอยู่เล่า? แน่นอนที่เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราถึง 21 ชาติเกิดจากบาบา บาบาไม่ได้ทำให้ลูกละทิ้งบ้านและครอบครัว ลูกอาจจะดูแลพวกเขาเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน ขอเพียงแต่จดจำพ่อเท่านั้น ขอให้มีความซาบซึ้งว่าลูกเป็นของบาบา บ้างเขียนถึงบาบา: บาบาผู้หนึ่งผู้ที่มีศรัทธาอย่างมากในสติปัญญาและเขารู้คิดอย่างมาก เขาอธิบายแก่ผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาก็ไม่ได้มาหาพ่อ หากเขาไม่แม้กระทั่งพบปะกับบาบาและ(เมื่อ)เขาตาย เขาจะได้รับมรดก(ของเขา)ได้อย่างไร? ที่นี้ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูจากพ่อ หากลูกมีศรัทธาและได้จากร่างของลูกโดยที่ไม่ได้ทำความเพียรพยายามใด ลูกจะถือกำเนิดอย่างปวงประชาธรรมดา หากลูกไม่ได้กลายเป็นยุคทองจากยุคเหล็ก ลูกจะกลายเป็นทนายท ไม่ได้อาศัยความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นทนายท

บ้างประกาศสิทธิในอาณาจักรสุริยวงศ์และบ้างจะประกาศสิทธิ์สถานะของอาณาจักรในชาติเกิดสุดท้ายจากการทำงานรับใช้
นั้นไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง ความสุขของอาณาจักรอยู่ในตอนเริ่มต้น เพราะต่อมากองศาที่ฟ้าแต่ละดวง
ถูกต้องทำความเพียรพยายามและทำตามแม่และพ่อของลูก อย่างน้อยที่สุดก็จงกลับมามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์ของมาฆา และบาบา!
เหตุใดลูกจึงควรจะมีอาการหัวใจวายเล่า? จงทำความเพียรพยายามและทำตามพวกท่าน จงกลายเป็นนายของบัลลังก์สุริยวงศ์
อย่างน้อยที่สุดก็จงมาสู่สวรรค์! ใครบางคนทดสอบที่จะไปสู่จันทร์วางศ์ ในเวลานั้นมีสององศาที่ลดน้อยลงไป อัจชะ
ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา
พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจตุรละลึกถึง:

1. แทนการร้องขอพรจากพ่อ ให้อยู่อย่างซื่อตรงในการจาริกแสวงบุญแห่งการจตุรละลึกถึง
อย่าได้อยู่อย่างเห็นแก่ตัวในการจาริกแสวงบุญทางจิต
2. ทำให้สิพบาบาเป็นทายาทของลูกและอุทิศตนเองกับท่านอย่างสมบูรณ์ ทำตามแม่และพ่อ ประกาศสิทธิในความสุขแห่งอาณาจักรสำหรับ 21
ชาติเกิด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อตนเอง และเปลี่ยนแปลงตนเองแทนที่จะวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น
ขณะที่เคลื่อนไหวไป ลูกบางคนได้ทำความผิดที่ใหญ่มากของการเป็นผู้พิพากษาให้ผู้อื่น และเป็นทนายความให้ตนเอง
พวกเขาจะพูดว่า: “ฉันไม่ควรทำเช่นนั้น” ผู้ที่ควรเปลี่ยน ขณะที่สำหรับตนเองพวกเขาจะพูดว่า: “นี่คือสิ่งที่ถูกต้องอย่างที่สุด
เฉพาะสิ่งที่ฉันพูดเท่านั้นที่ถูกต้อง” แทนที่จะวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นเช่นนั้น จงกลายเป็นผู้พิพากษาของตัวเอง
จงเป็นผู้ที่มีแต่ความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองเท่านั้นและจงเป็นผู้ที่มองดูตนเองและเปลี่ยนแปลงตนเอง
เพียงเท่านั้นที่การเปลี่ยนแปลงโลกจะเกิดขึ้นได้

คติพจน์: เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงมองดูทุกฉากในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

*** โอม ชานติ ***